

Zahvaljujem gospodinu gradonačelniku na riječima koje mi je uputio i pozdravljam sve prisutne civilne i vojne vlasti dok ponovno izražavam svoju zahvalnost nadbiskupu i svima vama koji ste se ovdje okupili.

U pozadini evanđeoskog prizora učenika iz Emausa izmjenjivali su se neki glasovi koji su nas uveli u ovaj naš susret. To su glasovi Napulja, bisera Mediterana nad kojim se nadvija Vezuv; glasovi u kojima odjekuje drevna ljepota ovoga grada okupanog morem i obasjanog suncem, ali u kojima nalaze mjesto i rane, siromaštvo i strahovi. Ti glasovi govore o Napulju koji često hoda umoran, dezorijentiran i razočaran poput dvojice učenika iz Evanđelja; koji ima potrebu za onom blizinom koju im je Isus pružio; glasovi naroda koji i danas osjeća potrebu zastati kako bi se zapitao: što je uistinu važno?

Braćo i sestre, u ovom gradu teče čežnja za životom, pravdom i dobrom, koja ne može biti nadvladana zlom, obeshrabrenjem i rezignacijom. Zato je potrebno da se – ne sami, nego zajedno – zapitamo: što je uistinu važno? Što je nužno i bitno kako bismo ponovno krenuli putem s poletom zauzetosti umjesto u umoru nezainteresiranosti, s hrabrošću dobra umjesto u strahu od zla, u brizi za rane umjesto u ravnodušnosti?

Napulj danas živi dramatičan paradoks: znatnom porastu broja turista teško odgovara gospodarska dinamika koja bi doista uključila cijelu društvenu zajednicu. Grad i dalje ostaje obilježen društvenim jazom koji više ne razdvaja samo središte od periferije, nego je izražen čak unutar svakog područja, s egzistencijalnim periferijama koje se kriju i u samom srcu povijesne jezgre. U mnogim se zonama nazire prava geografija nejednakosti i siromaštva, potaknuta dugotrajno neriješenim problemima: nejednakošću prihoda, slabim izgledima za zapošljavanje, nedostatkom odgovarajućih struktura i usluga, prodornim djelovanjem kriminala, dramom nezaposlenosti, napuštanjem školovanja i drugim situacijama koje opterećuju život mnogih ljudi. Pred tim stvarnostima, koje ponekad poprimaju zabrinjavajuće razmjere, prisutnost i djelovanje države potrebni su više nego ikada kako bi građanima dali sigurnost i povjerenje te oduzeli prostor organiziranom kriminalu.

U tom kontekstu mnogi Napolitanci njeguju želju za gradom oslobođenim od zla i izliječenim od svojih rana. Često je riječ o pravim herojima društva, ženama i muškarcima koji se svakodnevno predano zauzimaju, ponekad i samo vjernim izvršavanjem svoje dužnosti, ne ističući se, kako bi pravda, istina i ljepota našle put ulicama, institucijama i odnosima. Te osobe ne smiju ostati izolirane, a kako bi njihov angažman prožeo duboko tkivo grada, potrebno je stvarati povezanost, raditi u mreži, graditi zajedništvo.

Sretan sam što mogu reći da je Crkva u Napulju “vezivno tkivo” koje značajno pridonosi tom umrežavanju, povezujući napore pojedinaca i usklađujući energije, talente i težnje mnogih. To je učinila promicanjem Odgojnog pakta, koji je naišao na velikodušan odgovor institucija – Grada, Regije, Vlade – kao i brojnih crkvenih i društvenih stvarnosti. Stoga želim uputiti apel svima vama: neka se ne prekine ta mreža koja vas povezuje, neka se ne ugasi svjetlo koje ste počeli paliti u tami, neka ne izgubi boju ovaj san koji ostvarujete za bolji i ljepši Napulj! Nastavite provoditi ovaj Pakt, okupite snage, radite zajedno, hodite ujedinjeno – institucije, Crkva i civilno društvo – kako biste podigli grad, zaštitili svoju djecu od zamki nevolje i zla te vratili Napulju njegov poziv da bude prijestolnica čovječnosti i nade.

Želim zatim podsjetiti na put kojim je ovaj grad krenuo kako bi ponovno otkrio svoj tisućljetni poziv: biti prirodni most između obala Mediterana. Napulj ne smije ostati samo “razglednica” za posjetitelje, nego mora postati otvoreno gradilište na kojem se gradi konkretan mir, provjerljiv u svakodnevnom životu ljudi.

Mir počinje u srcu čovjeka, prolazi kroz odnose, ukorjenjuje se u četvrtima i periferijama te se širi sve do zagrljaja cijeloga grada i svijeta. Zato osjećamo hitnost da ponajprije radimo unutar samoga grada. Ovdje se mir gradi promicanjem kulture alternative nasilju, kroz svakodnevne geste, odgojne putove i konkretne izbore pravednosti.

Znamo, naime, da nema mira bez pravde i da pravda, da bi bila autentična, nikada ne može biti odvojena od ljubavi. U tom se ozračju rađaju i razvijaju iskustva poput Kuće mira, koja prima djecu i majke u poteškoćama, i Kuće Bartimeo, mjesta pratnje za mlade i odrasle u situacijama krhkosti: konkretni znakovi mira koji postaje gostoljubivost, briga i mogućnost novog početka.

Osim toga, zajedno – crkvena i civilna zajednica – nastojite učiniti Napulj “platformom” međukulturnog i međureligijskog dijaloga. Kroz konferencije, međunarodne nagrade i putove prihvata, pa i mladih koji dolaze iz područja sukoba – poput Gaze – možete nastaviti davati glas, odozdo, kulturi mira, suprotstavljajući se logici sukoba i sili oružja kao navodnom rješenju konflikata. U tom smislu Napulj i dalje otkriva svoje duboko srce u prihvaćanju migranata i izbjeglica, ne kao izvanredne situacije, nego kao prilike za susret i uzajamno obogaćenje. A to je moguće ponajprije zahvaljujući radu biskupijskog Caritasa, koji je i Luku Napulj pretvorio iz običnog mjesta pristajanja u živi znak prihvaćanja, integracije i nade.

Braćo i sestre, Napulju je potreban ovaj poticaj, ova snažna energija dobra, evanđeoska hrabrost koja nas čini sposobnima obnoviti sve. Neka to bude zadaća svih: prihvatite ju i nosite naprijed zajedno! Činite to osobito s mladima, koji nisu samo primatelji, nego i protagonisti promjene. Ne radi se samo o njihovu uključivanju, nego o priznavanju prostora, povjerenja i odgovornosti kako bi mogli kreativno pridonijeti izgradnji dobra. U stvarnosti često obilježenoj nepovjerenjem i nedostatkom prilika, mladi predstavljaju živ i iznenađujući resurs. To pokazuje iskustvo Raspršenog biskupijskog muzeja, gdje se mnogi od njih zalažu u čuvanju i predavljanju kulturne i duhovne baštine grada novim i pristupačnim jezikom. To pokazuju mladi koji se u oratorijima s predanošću posvećuju odgoju najmlađih, postajući vjerodostojne osobe i svjedoci zdravih odnosa. To pokazuju i brojni volonteri koji se angažiraju u karitativnim službama, društvenim inicijativama i programima praćenja ranjivih osoba.

Ta iskustva nisu sporedna: ona su već konkretni znakovi mlade Crkve i grada koji se može obnoviti. Siguran sam da ih ne ćete prestati njegovati s hrabrošću, sa strašću i entuzijazmom koji vas odlikuju. Hvala vam, dragi, na dočeku i povjeravam sve vas zagovoru Presvete Marije i svetog Januarija. Neka vas Gospodin uvijek učini vjernima Evanđelju i neka blagoslovi grad Napulj!